

MiKets¹⁰⁻³

Uiteindelijk

Genesis 41:39-52

By Ketril Blad

Joseph called the name of the firstborn Manasseh. "For," he said, "God has made me forget all my hardship and all my father's house." The name of the second he called Ephraim, "For God has made me fruitful in the land of my affliction." (Gen. 41:51-52 ESV)

Jozef noemde de naam van de eerstgeborene Manasse. "Want," zei hij, "God heeft mij al mijn problemen en heel het huis van mijn vader doen vergeten." De naam van de tweede noemde hij Efraïm, "Want God heeft mij in het land van mijn lijden vruchtbaar gemaakt." (Gen. 41:51-52 ESV)

Is er enig verband tussen ellende en vrucht?

When Yosef had been set in the highest rank of his world then, with the exception of Pharaoh who gave him that power, he could form a new family and forget his father's house. It's not that he forgot his father and siblings, but that because of the happiness he was experiencing he didn't long for his days as a young boy. Now he had a wife and a child and his soul was very happy. The name he called his firstborn, *Menashe*, is proof of that. Yosef's second son is called a name that reveals a very profound secret. The name *Ephrayim* is the dual form of the Hebrew word *ephraim* – אפרת – prolific, fruitful – that comes from the root *parah* – פרה – which means to give fruit.

The second son of Yosef was later prophetically chosen to be greater than his brother. Israel's firstborn right passed on to this son according to 1 Chronicles 5:1-2. Even if Yehuda had the leading role among the brothers and the Messiah came from him, he didn't receive the firstborn right, Ephraim did.

There is a great mystery hidden here but we don't have the chance to explain more about it here. I just want to point out the fact that his name reveals a very beautiful thing, from Yosef's mouth: "The Almighty has made me fruitful in the land of my affliction." There is an important relation between affliction and fruit.

Toen Yosef werd geplaatst op de hoogste rang van zijn wereld toentertijd, met uitzondering van de farao die hem die macht gaf, kon hij een nieuw gezin vormen en het huis van zijn vader vergeten. Het is niet dat hij zijn vader en bloedverwanten vergat, maar dat vanwege het geluk dat hij ervoer dat hij niet terug verlangde naar de tijd dat hij een jonge jongen was. Nu had hij een vrouw en een kind en zijn ziel was erg blij. De naam waarmee hij zijn eerstgeborene noemde, *Menashe*, is daar het bewijs van. Yosef's tweede zoon wordt genoemd met een naam die een zeer diep geheim onthult. De naam *Ephrayim* is tweelidige vorm van het Hebreeuwse woord *ephraim* - אפרת - productief, vruchtbaar - dat van de wortel *parah* - פרה - komt, wat vrucht voortbrengen betekent. De tweede zoon van Yosef werd later profetisch uitverkoren om groter te zijn dan zijn broer. Israëls eerstgeborene recht ging volgens 1 Kronieken 5:1-2 over naar deze zoon. Zelfs als Yehuda onder de broers de leidende rol had en de Messias vanuit hem kwam, heeft hij niet het eerstgeborene recht ontvangen; Ephraim kreeg het.

Er gaat hier een groot mysterie schuil, maar we hebben niet de kans om hier er meer uitleg over te geven. Ik wil slechts wijzen op het feit dat zijn naam iets heel moois onthult, uit de mond van Yosef: "De Almachtige heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land van mijn ellende." Er is een belangrijke relatie tussen ellende en vrucht.

From the age of 17 until 30, Yosef had suffered in the land of Egypt. Not only because he was away from his father's family, but also because in that foreign land there was a lot of idolatry and other sins surrounding him. This was in fact the land of his affliction.

However, in the middle of his affliction he had learned the lesson of bearing fruit for the kingdom of Heaven. His faithfulness and love spread onto those around him and the Torah shows also that his faith passed on to others in several occasions. The Eternal was making him fruitful in the middle of his afflictions. Yosef bore fruit everywhere. The question is if he had borne that much fruit without all that suffering. I'm sure that the answer is no. When a righteous person's soul faces affliction in a right manner a lasting fruit is produced. This spiritual law is mentioned in the second son of Yosef, Ephraim. Ephraim represents all the fruit that comes from a righteous man's affliction.

Since the name Ephraim is dual, it speaks of two kinds of fruit in the midst of affliction. In the first place, it is a prophetic indication of what would happen to Messiah son of Yosef, who would bear lots of fruit through his affliction. All the souls saved from eternal destruction will be fruit of the Messiah's suffering.

The second kind of fruit codified in that name has to do with the future of Ephraim's descendants and all those represented by him. The world hasn't seen much of the plan that the Eternal has for this firstborn of Israel. The world has seen the blessing that comes through Yehuda – the Jewish people – but since the tribe of Ephraim, firstborn of Israel, was assimilated among the gentile nations with another nine tribes, the divine purpose of his firstborn right hasn't yet been seen. The name Ephraim represents the great fruit that will be produced during the great tribulation, the last seven years before the return of the Messiah. It will be such a great fruit that nobody will be able to count it as it is written in Revelation 7:9-17.

Vanaf de leeftijd van 17 tot en met 30, had Yosef in het land Egypte geleden. Niet alleen omdat hij verwijderd was van de familie van zijn vader, maar ook omdat in dat vreemde land er veel afgoderij en andere zonden om hem heen was. Dit was in feite het land van zijn ellende.

Echter, te midden van zijn ellende had hij de les geleerd van vrucht voortbrengen voor het koninkrijk van de Hemel. Zijn trouw en liefde ging uit naar de mensen rondom hem en de Tora toont ook dat zijn geloof aan anderen doorgegeven werd bij verschillende gelegenheden. De Eeuwige maakte hem vruchtbaar te midden van zijn kwellingen. Yosef bracht overal vrucht voort. De vraag is of hij zoveel vrucht had gedragen zonder al dat lijden. Ik ben er zeker van dat het antwoord neen is. Wanneer de ziel van een rechtvaardige op een juiste manier tegen ellende aankijkt, wordt een blijvende vrucht geproduceerd. Deze geestelijke wet wordt in de tweede zoon van Yosef genoemd, Efraïm. Ephraim vertegenwoordigt al de vrucht die afkomstig is van de verdrukking van een rechtschapen man.

Aangezien de naam Efraïm dubbele is, spreekt die van twee soorten vrucht te midden van ellende. In de eerste plaats is het een profetische indicatie van wat er zou gebeuren met Messias, de zoon van Yosef, die door zijn ellende veel vrucht zou dragen. Alle zielen van eeuwige vernietiging gered zal vrucht zijn van het lijden van de Messias.

Het tweede soort vrucht welke in die naam vervat ligt, heeft te maken met de toekomst van Efraïm's nakomelingen en allen die door hem vertegenwoordigd zijn. De wereld heeft niet veel gezien van het plan dat de Eeuwige voor deze eerstgeborene van Israël heeft. De wereld heeft de zegen gezien, die door Yehuda komt - het Joodse volk - maar sinds de stam van Efraïm, eerstgeborene van Israël, onder de niet-joodse naties geassimileerd werd met nog negen andere stammen, werd het goddelijke doel van zijn eerstgeborene recht nog niet gezien. De naam Efraïm vertegenwoordigt de grote vrucht die voortgebracht wordt tijdens de grote verdrukking, de laatste zeven jaar vóór de terugkeer van de Messias. Het zal zo'n grote vrucht dat niemand in staat zal zijn om ze te tellen zoals geschreven staat in Openb. 7:9-17.

Don't run from affliction, or think that it is a hindrance to the Eternal's purpose for your life. It is a fertilizer that the Eternal has put to strengthen the fruit that is being produced in your soul and around you.

May the Eternal grant us understanding to stop complaining about our afflictions but to see the fruit of our soul's affliction and be contented.

Loop niet weg van ellende, of denk niet dat het een belemmering is voor het doel van de Eeuwige voor je leven. Het is een meststof die de Eeuwige heeft gebracht om de vrucht die in je ziel en om je heen geproduceerd wordt te versterken.

Moge de Eeuwige ons inzicht verlenen om te stoppen met klagen over onze ellende, maar de vrucht te zien van ellende van onze ziel en tevreden te zijn.

Ketriel